

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 84.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk, 15 centimen. Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 30 OCTOBER.

KIEZING van den 26 oktober.

De uitslag der kiezing die wij verleden dinsdag aan de lezers van den Postrijder medegedeeld hebben, is eene verpletterende nederlaag voor de liberale meerderheid van het stadhuis.

Nog eens, eer aan de inwoners van Tongeren! Zouden MM. Perreau & Ghinéau nu nog niet begrijpen welken tegenstand onze burgerij voor hun gevoelt? Indien zij het nog niet weten, dan zullen wij het hun eens aan het verstand brengen.

Den 1sten juli 1872 bekam M. Ghinéau 317 stemmen op 535 stemmers. — Den 26 oktober 1875, ofschoon het getal der stemmers 587 bedroeg, kan M. Ghinéau niets meer dan 269 stemmen bekomen! Hij blijft in de pan met zijne gansche lijst zonder dat hij of een zijner mede-kandidaten zelfs tot eene ballotering kan komen.

En men moet de reden der nederlaag onzer stadhuislieden niet gaan zoeken waar zij niet te vinden is. De kiezers wisten heel goed waarover zij te stemmen hadden. Wij hebben hun dikwijls genoeg herhaald dat zij te beslissen hadden of zij het collegie op eenen anderen voet wilden zien inrichten en of zij het kreupel bestuur van MM. Perreau & Ghinéau wilden zien voortduren.

Op het stadhuis is de kwestie even duidelijk gedaan geworden en, eenieder herinnert het zich, in de zitting van den gemeente-raad van den 2 oktober stond M. Perreau op en met de hand op het hart en tranen in de stem, riep hij uit: « Indien de kiezers u den 26 oktober de meerderheid geven, dan zullen wij u onze plaatsen afstaan » met het geweten van onzen plicht vervuld te hebben.

Wij herinneren deze bijzonderheid om te bewijzen dat het vonnis der kiezers van Tongeren de veroordeeling is van het bestuur der heeren Perreau & Ghinéau.

Wij weten niet of M. Perreau de belofte zal houden die hij zoo plechtig gedaan heeft, van zijnen zetel te verlaten indien de katholieken de bovenhand hadden in de kiezing van den 26 oktober. Maar hetgeen wij vaststellen dat is dat de kiezers de veroordeeling uitgesproken hebben van onze staatsbode.

Zoo als de Postrijder het voorzegt had zijn de kiezers daar eens met den grooten bezem doorgaan en om niemand jaloersch te maken hebben zij de oude met de nieuwe kandidaten overhoop geworpen en hen zonder complimenten van het stadhuis afgedonderd.

In de marmit de tongersche Geuzerij!

Indien de kiezers u den 26 oktober de meerderheid geven, dan zullen wij ons terug trekken en u de plaats overlaten met de verzekering van onzen plicht vervuld te hebben.

(Woorden van M. PERREAU in de zitting van den gemeente-raad van den 2^{den} oktober 1875.)

In de zitting van den gemeente-raad van den 2^{den} oktober zwoor dus M. Perreau hoog en leeg dat,

DE LAATSTE WENSCH DER GELIEFDE.

Novelle van EMILE BLAU.

II.

(1ste VERVOLG.)

Drie maanden waren voorbij gegaan, niet zonder in Ahfeld's woning treurige herinneringen te hebben nagezeten.

Op zekeren dag had men den heer Hollmann op de beurs gemist, wat onder de bestaande omstandigheden menigen het hoofd deed schudden en ernstige bezorgdheid verwekte. In zijne woning hoorde men hem ook niet en spoedig werd het bekend, dat hij, met achterlating van aanzienlijke schulden en onvervulde verplichtingen, met de noorderzon was vertrokken. De mindergegoeden onder zijne schuldeischers schreeuwden moord en brand, terwijl de groote kooplieden, hoewel zij bijna allen aan hem te kort kwamen als er over het gebeurde werd gesproken, met lachend gelaat verklaarden niet te kunnen begrijpen, dat niet ieder, evenals zij, had voorzien wat zou geschieden en zijne maatregelen daarnaar had genomen.

De familie Ahfeld deelde natuurlijk het meest in de ontstekten die Hollmann's verdwijning verwekte. Zijne verloofde echter vernam de treurige tijding niet alleen met volkomene kalmte, maar scheen zelfs iedereen dag daarna vroolijker en opgewondener te worden. Veel heviger trof het gebeurde hare moeder, die in haar geloof aan hare eigene onfeilbaarheid ernstig werd geschokt. Daarenboven kon zij zich niet eens de verlichting vergunnen, om aan haar gevoel lucht te geven en zich krachtig te verdedigen. Tegenover hare kin-

indien de katholieken in de kiezingen boven kwamen, hij zijne demissie van burgemeester zou geven.

Maar M. Perreau heeft in zijn leven zoo veel beloofd en zoo dikwijls zijne woorden door den hals getrokken dat wij geraadzaam gevonden hebben niet veel geloof te geven aan zijne verklaring van den 2^{den} oktober.

Men verzekert ons inderdaad dat M. Perreau zijne demissie niet zal geven. Hij zal burgemeester blijven met twee katholieke schepenen aan zijne zijde en eene katholieke meerderheid in den raad!

Het is waar dat hij zal ondersteund zijn door drie groote lichten; door M. François die nooit den mond geopend heeft, door M. Hardy, *j'ai pitié de vous* en door M. Bailly, *envoyez-moi le montant de ce que je vous dois!*

Da' zal aardig zijn! Wij verzoeken alle kiezers de zittingen van den gemeente-raad te gaan bijwonen!

Men las verleden zaterdag in den Postrijder:

« In de laatste zitting van den gemeente-raad, toen MM. Perreau & Ghinéau niet meer uit hunne rekening konden geraken, stelde M. Perreau voor, van de rekeningen der vorige jaren aan den gouverneur der provincie terug te vragen en den raad op nieuw bij een te roepen om zijn bestuur te wassen van alle beschuldigingen die het naar den kop kreeg.

« De meerderheid van den raad nam dat voorstel met twee handen aan.

« Bij deze gelegenheid deden wij opmerken dat dit, van wege M. Perreau & Ghinéau niets anders dan een slim middel was om de zitting te sluiten en op eene eerlijke manier van de trappen van het stadhuis af te geraken.

« Onze voorzeggung heeft zich ten volle verwezenlijkt. MM. Perreau & Ghinéau hebben zich wel gewacht van den raad op nieuw bij een te roepen. Wacht een beetje! Ophet stadhuis zit eene minderheid die niet op *heur noel* gevallen is, gelijk die van Maestricht zeggen. MM. Perreau & Ghinéau hadden op het stadhuis den eenen of den anderen kunnen vinden die hun den mond zou gestopt hebben.

« Wij kennen papa Perreau van buiten. Het is waar dat wij hem in den tijd van zeer kort bij voorzeggung doen. Wij wedden dat tusschen heden zaterdag en toekomenden dinsdag, nu dat er geene gazetten meer zullen uitkomen en dat de raad zich niet meer zal vergaderen, wij wedden dat M. Perreau het een of het ander papierke zal doen uitstrooien om zijn ongelukkig bestuur te ver-schoonen.

« Dat zal niets anders dan kulkoek zijn, dat weten alle verstandige lieden. Maar men hoopt dat er hier of daar een onnoozele mensch dien kemel zal doorslikken.»

Het is juist gebeurd zoo als de Postrijder het voorzegt had. Verleden zondag werd er een papierke rondgedragen vol cijfers onder den titel van *waaraan het geld gblieven is*.

Dat ding was getekend door den stads-ontvanger en door MM. Perreau, Ghinéau, Bailly, Vanherckenrode, François & Hardy; maar, van al wie het gelezen heeft is er niemand die er kan uit wijs worden. Die vierde rekening verschilt alweer van de drie eerste.

Zij wisten op het stadhuis niets te antwoorden;

deren achte zij dat in strijd met hare waardigheid als moeder, en tegenover hare echtgenoot gevoelde zij zich thans niet sterk genoeg, om met hare gewone slimheid op te treden. Slechts eenmaal had zij geprobeerd om hem de zaak in een zachter licht en zich zelve als onschuldig der omstandigheden voor te stellen, doch na eene lange rede, die zij meende dat uitmuntend geslaagd was en waarvan zij zich de beste gevolgen voorstelde, antwoordde hij zeer droeg en scherp:

— Rosalie, ik heb u over deze zaak geheel laten uitspreken; hoor nu ook mijn antwoord en onthoud het goed, daar ik later nooit iets meer van deze geschiedenis wil hooren. Niet tegenstaande al uwe praaties is het alleen uwe schuld, dat Marie verloofd is zonder een verloofde te hebben, dat wij eenigszins door iedereen bespot worden en door uw fraaijen Hollmann minstens 6000 thalers verliezen, want, hoewel ik mij zoveel mogelijk heb teruggetrokken, kon ik mijn aanstaanden schoonzoon niet alle krediet weigeren; dat zou zijn bankroet hebben bevorderd.

Gelukkigterwijs heeft Marie zijn aanzoek slechts om uwentwil aangenomen, zoodat zij niet ongelukkig wordt nu hij haar laat zitten, doch indien zij uw zin niet had doorgezet, zou zij reeds lang de gelukkige echtgenote van Sturm zijn en Bertha had later eene voor haar meer geschikte partij kunnen aantreffen. — Maar ik zelf heb de meeste schuld! — Ja, Rosalie, gij kijkt mij verbaasd aan en toch is dat de waarheid. Ik ben te zwak geweest en heb ter wille van den vrede in huis u te veel uwen zin gegeven; dat was eene groote fout, waarvoor ik thans gestraft ben en waarvan wij gevolgen ten opzichte van Bertha nog niet kunnen berekenen. Maar ik... ik verzeker u, dat het niet meer zal gebeuren. De gevolgen van mijne toegenuevheid jegens u, die het geluk onzer kinderen dreigen te vernietigen, hebben mijne liefde voor den vrede — hoe sterk zij ook was —

maar, om eenige onnoozele schapen te bedriegen, kwamen zij twee dagen voor de kiezing met zoo een onbeduidend stukje papier voor de borde, juist gelijk de Postrijder het voorzegt had.

Maar zoo zijn wij niet getrouwd, Mijnheer Perreau. Gij hebt wel beloofd en gezworen dat gij het stadhuis zult verlaten indien de katholieken boven komen, maar eer gij de trappen afkomt zult gij uwe rekening klaar maken! Indien wij onze vrienden eenen raad te geven hebben, dat is van uwen haspel niet over te nemen zonder eerst eenen volledigen inventaris gemaakt te hebben. Daarna kunt gij gaan loopen zoo fel gij wilt. *Les bons comptes font les bons amis*, zegt de Franschman.

Het is vooral tegen M. Oscar Schaetzen dat de werking der liberalen gericht was in de kiezing van verleden dinsdag.

Van eenen anderen kant hadden alle pogingen onzer tegenstrevers voor doel om M. Ghinéau te doen lukken.

Bij menigen katholieken kiezer heeft men aangehouden om den naam van M. Schaetzen op de stembriefjes door dien van M. Ghinéau te doen vervangen.

Dat is nog alles niet.

Men heeft tegen M. Oscar Schaetzen de laagstige lasteringen verspreid. De tribunaalen zullen daarover uitspraak te doen hebben. Men heeft hem beschuldigd van ten zijne profijte en ten nadeele der Mastrichterstraat eene straat te hebben doen openen.

Men is nog verder gegaan.

Men heeft lasteringen uitgedacht zoo dom dat men ze zelfs niet in het stadhuiskladje heeft durven drukken. Men is niet beschaamd geweest om M. Schaetzen te beschuldigen van onze paard en vee markten te willen afschaffen!

En waartoe heeft dat allemaal gediend? M. Schaetzen is bij den eersten scrutin gekozen met eene verpletterende meerderheid. Hij staat aan het hoofd der lijst, dadelijk achter M. Vroonen.

Maar M. Ghinéau ten wiens voordeele alle liberale krachten bijzonderlijk in het werk gesteld waren, M. Ghinéau wordt schandelijk uit zijnen schepens-zetel geworpen. Hij krijgt nog minder stemmen dan M. de Favereau die geheel vreemd aan onze stad is.

voldoening voor M. Schaetzen!

De kiezing van verleden dinsdag was de slag van Waterloo voor de tongersche gouzerij.

Zoo haast de uitslag bekend was toonde de gansche bevolking van Tongeren zich verheugd. Men las de voldoening op alle aangezichten.

De liberalen waren half dood. De algemeene voldoening verstikte hen en een groot getal onder hun zijn 's namiddags de liberale lucht van Luik gaan ademen. Dat kan hun geen kwaad gedaan hebben.

Mijnheer de Postrijder,

Dat is toch ongepermetteerd van die liberale kandidaten zoo onbermhartig uit te strijken gelijk die van Tongeren het verleden dinsdag gedaan hebben.

Het stadhuiskladje had nogtans verteld hoe felle mannen die liberale kandidaten zijn.

overwonnen. Voortaan zal ik mijn recht laten gelden.

Met buitengewone verbazing had zijne vrouw deze woorden vernomen, die op een voor haar geheel ongewoon vasten toon, welke geene tegenspraak dulde, werden uitgesproken. Zij had echter geen plan om zich zoo maar op eens overwonnen te verklaren; zij had in huis te lang den scepter gevoerd, om dien zonder eenigen strijd over te geven. Zij sprong overeind en met hare gewone hevigheid begon zij tegen haren echtgenoot.

— Zoo Adolf, is dat uw plan! Nu, hoor dan ook wat ik te zeggen heb.....

— Wees zoo goed, Rosalie, om mij daarvan te ontslaan, viel Ahfeld haar in de rede; het blijft er bij en, zoals ik gezegd heb, ik wil van deze aangelegenheid niets meer hooren. Ik heb thans genoeg te doen om de verloren 6000 thalers terug te verdienen. — Hiermede liep hij de kamer uit en liet zijne hevige ontroerde vrouw alleen.

— Ongehoord! ongelooft! — zuchtte deze en wierp zich op de sofa. — O, ik arme, waerachtig ongelukkige, miskende, door de geheele wereld verlatene vrouw!

Zij gaf zich thans aan hare overpeinzingen over en deze waren juist niet bijzonder aangenaam. Het verlies der 6000 thalers, dat zij nu voor het eerst had vernomen, ergerde haar bijzonder en deed een gevoel van berouw in haar hart ontstaan dat haar tot nogtoe onbekend was geweest. Daarbij kwam dat de verlosing van hare jongste dochter met den heer Sturm tot dusverre ook nog niet veel geluk voor de toekomst beloofde. De aanstaande bruidegom was wel zeer voorkomend en liefderijk jegens zijne schoone verloofde, maar Bertha's houding was onverklaarbaar. Zij was niet luimig noch onvriendelijk, doch zoo overschillig en koel jegens haren minnaar, dat het leders verbazing opwekte. Zoodra hij haar aanraakte

Wat mij het meest getroffen heeft dat is dat het bureel van M. Jullien altijd open was... om de contributies te ontvangen, en dat M. de Favereau eens aan tafel gezeten heeft met den prins Hendrik, gouverneur van Luxemburg!

En zeggen dat kandidaten, die zulke aanspraak kunnen maken op het betrouwen van het publiek, niet door komen! 'Tis niet gepermetteerd!

Zeg eens, zou er onder de vijf gekozen van verleden dinsdag wel een zijn die ooit met prins Hendrik aan tafel gezeten heeft?

Het stadhuisding gaf verleden zaterdag aan M. Wynants den raad van eenige buizen te vervaardigen. M. Wynants heeft den raad gevolgd en vijf lange buizen gereed gemaakt. De kiezers hebben ze dinsdag aan den staar der vijf liberale kandidaten gebonden.

Mijnheer de Postrijder,

De kleine portretjes welke gij verleden zaterdag uitgegeven hebt, schijnen nog al bijval gevonden te hebben, want vele geabonneerden van den Postrijder hebben het nummer 127 zorgvuldig bewaard.

Ik heb zoo maar de ruwe schets gemaakt van de nummers 1, 3 en 5, en beloof op deze, bij de eerste gelegenheid, voor goed terug te komen. Er zal mij wel een inktpot noodig zijn om deze portretten te voltrekken.

Met de grootste verbazing hebben de aanhangers van schepen Ghinéau opgemerkt dat hunne lieveling bij deze course waarvoor maar tien concurrenten ingeschreven waren, al hinkende zevende aangekomen is, en nog gedepasseerd door den vriend van prins Hendrik. Ik geloof dat hij zich niet haasten zal nog eens op den kiezingsturf te verschijnen. Het staat hem nogtans vrij zich met gemelde medeloper als perpetueele kandidaat te laten inschrijven. Doch alvorens zulk besluit te nemen zou het hem te raden zijn een speelreisje af te leggen met den coupon van eerste klas hem zoo delvig door het 1ste en 2de kiesbureau afgeleverd.

Laat toe dat ik mijnen hartelijken dank uitdrukke aan de heeren kiezers die zich zoo dapper van hunnen plicht gekweten hebben en het oude Tongeren van dat geuzenbestuur verlost hebben. Nu koesteren wij de hoop dat de stadskas, eens in goede handen geraakt, met nauwkeurigheid... met tucht en zedeleer in het stads-kollegie zullen heringevoerd worden; nu verwachten wij allen vergoeding voor de wrakroepende partijdigheid door het veroordeeld bestuur gepleegd.

Tot wederziens, mijnheer de opsteller.

Tot wederziens, N° 1, 3 en 5. X.

Verleden dinsdag om 5 uren was de Concordia in volle feest; vier of vijf honderd mannen waren daar verenigd om de zegepraal van 's morgens te vieren. Daar was de vreugde ruchtig en uitgelaten; daar toonde zich de oude tongersche inborst in hare lustige oprechtheid. Terwijl het muziek de Brabançonne speelde en dat de menigte zong en sprong, drukte men zich hartelijk de hand.

De nieuw gekozen werden toegejuicht, talrijke Vlaamsche redevoeringen werden uitgesproken, lustige liederen, op de gelegenheid toegepast, werden gezongen en de vereeniging duurde voort te midden der algemeene vrolijkheid tot laat in den avond.

begon zij merkbaar te sidderen en zij kreeg in haar iets zoo liddens, dat Sturm niet wist wat te doen en haar bijna geen bewijs meer durfde geven van zijne genegenheid. Te vergeefs hield mevrouw Ahfeld hare dochter in scherpe bewoordingen het wonderlijke en vreemde van haar gedrag voor, doch het hielp niets, en de anders zoo gehoorzame dochter antwoordde slechts: « Lieve moeder, met den besten wil kan ik niet anders wezen ». Ook de tijd, die zoveel tegenstrijdigs verelent, gaf geene hoop op beterschap, want Bertha bleef zich volkomen gelijk.

Eenigen tijd later kwam een handelsvriend van Ahfeld, de rijke bankier Freidank, uit Koningsbergen, in de stad en werd, als naar gewoonte, op de hartelijkste wijze in Ahfeld's woning ontvangen. De beide kooplieden waren vrienden sedert hunne jeugd en de gastheer was aan zijnen gast, die hem in een oogenblik van nood door de leening van eene aanzienlijke som gelds had gered, veel verplicht. In den loop van het gesprek, dat in den kring van het gezin werd gevoerd, vernam Freidank, dat Ahfeld's boekhouder ziek was en dat diens herstelling niet spoedig kon worden te gemoet gezien, zoodat Ahfeld naar een bewaam man zocht, doch die nog niet had gevonden. De gast schoot door deze mededeeling verrast, dacht een oogenblik na en zegde toen:

— Weet ge wat, Adolf, daar komt mij eensklaps iets in de gedachten. Wat zoudt ge er van denken als ik u mijn Hugo tot boekhouder gaf?

— Gij wilt toch u zelve niet van hem berooven?

— Niet gaarne, en mijne vrouw zal er ook wel wat boos over kind, want wij hebben den jongen die ons eenig kind is, hartelijk lief, maar ik moet erkennen, dat het voor hem het beste zou zijn, dat hij eenigen tijd in eene andere omgeving kwam. Gij geeft hem natuurlijk geen salaris; dat spreekt van zelf.

(Wordt vervolgd.)